

Kůže je největším orgánem lidského těla a její poškození ve velkém rozsahu může způsobit smrt pacienta. Vzhledem k nemožnosti allotransplantace kůže je léčba rozsáhlých kožních ztrát (zejména v důsledku popálení) velmi náročná a zdlouhavá. V předložené práci jsem se soustředila na stanovení glykobiologických charakteristik dlaždicových epitelů, zejména kůže, za normálních a patologických podmínek. Ty by mohly sloužit jako podklad pro nové metody kultivace keratinocytů pro klinické užití. Epidermis sice byla první lidskou tkání, která byla v laboratoři připravena a vrácena pacientovi, výsledky těchto přenosů jsou však problematické. (...) Byla vyvinuta nová metodika kultivace a přenosu keratinocytů na polymerním nosiči. Tento způsob přípravy epidermálních štěpů přináší některé výhody oproti souvislému porostu keratinocytů mechanicky uchycenému na textilním nosiči. Jedná se zejména o zkrácení doby potřebné pro přípravu štěpů a vynechání enzymatického odvolnění buněk, které negativně ovlivňuje jejich životaschopnost. Především však jsou buňky po aplikaci na rannou plochu chráněny před infekcí a vyschnutím hydrogelovým nosičem. Tím je vytvořeno vhodné mikroprostředí pro zdárné přijetí a rozrůstání transplantovaných buněk. Tyto štěpy byly již použity i v klinické praxi s velmi dobrými výsledky zejména u popálených pacientů.